

натоваренъ за да удържи добрия рѣдъ е сѣдналъ при входъ-тъ, онъ приѣмва пѣтници-тъ, ѹмъ отдава поздравленіе-то и ѹмъ испълня желанія-та, които тѣ му отпиравятъ; той се извѣстива за оные, които никакъ ѣще не вижда; на всички е драго, че го пакъ видѣли и се обносятъ съ него съ уваженіе; онъ пази будно интересы-тъ на свои-тъ гости.

И, ако заедно и между тые богаты кирваны се намиратъ, по еднаж противоположность твѣрдѣ честж, нѣкои злополучни хора уголени отъ всичко:—то съ тѣхъ се обносятъ, въ име-то на Бога и на Махомеда, като съ братія; които свѣршватъ по затруднително отъ други-тъ жизнено-то си нжуванье. Тѣ нѣматъ страхъ да влѣзатъ въ единъ Кирванъ-Сарай; защото тѣ читжтъ на порты-тъ му тия слова, издѣлбаны съ златы буквы:

„Рая е за оныя, които, отъ любовь кѣмъ Бога, хранятъ злополучны-тъ и безимотны хора, сирачета-та и роботѣ.“

ЗАКЛЮЧЕНІЕ.

При глѣданье-то на такива памятници, може ли нѣкой да не си спрѣ мысль-тъ, за нѣколко минути, и да не размысли за происхожданье-то на разно-